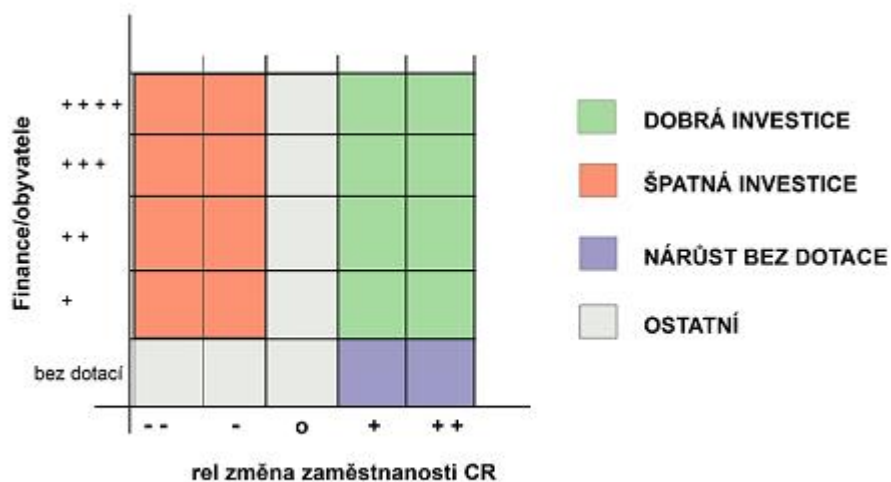

Obr. č.1: Typologie obcí dle efektivity čerpání dotací

zdroj: ČSÚ, MMR, vlastní zpracování

„Špatná investice“ je skupinou obcí, kde se investice do CR projevila poklesem zaměstnanosti v CR.

„Dobrá investice“ je skupinou, kde se investice projevila nárůstem zaměstnanosti v CR.

„Nárůst bez dotace“ je skupinou obcí, kde se neinvestovalo a přesto se zvedla zaměstnanost v CR.

„Ostatní“ – kde se neprojevil vztah mezi změnou zaměstnanosti a čerpáním dotací.

Výsledné skupiny jsou zobrazeny v mapovém výstupu, který umožnil jejich srovnání opět s výstupy autorů, kteří CR nebo venkov analyzovali.

Projekty dle hospodářsky právní formy žadatele

Dvěma nejvýraznějšími formami žadatelů jsou obce a podnikatelské subjekty. Toto zjištění potvrzuje výsledky Vystoupila, Šauera (2010) stejně jako Šenkýřové (2011), kde jsou tyto dvě skupiny také dominantní. Velký rozdíl je v jejich poměru. Ve srovnávaných výzkumech obce, města či svazky obcí výrazně převažují nad ostatními formami žadatelů a podnikatelské (resp. právnické) subjekty jsou druhou neúspěšnější skupinou, nicméně jejich podíl je výrazně nižší. V případě projektů sledovaných v této práci je převaha podnikatelských subjektů enormní (viz graf 13). Menší dominance obcí při úspěšném získávání dotací může být v tomto případě způsobena vybraným územím, kterým je venkov. Města mají oproti vsím obecně lepší schopnost si poradit se složitým procesem přípravy a podání projektových žádostí, resp. účinnější „lobbing“ při získávání dotací (Vystoupil, Šauer, Studnička 2010). Venkovské obce nemají potřebné know-how a lidský kapitál, který je pro úspěšné čerpání dotací potřeba (Mátl, Srncová 2012). Podnikatelské subjekty působící na venkově jsou často zkušenější nežli vedení obce a jejich motivace i časová flexibilita jsou větší. To jsou zřejmě důvody jejich úspěšnosti. Další výraznou skupinou jsou komory, profesní a zájmová sdružení (s jednoznačnou převahou zájmových sdružení). Jejich vliv na venkově je velmi diskutován a často jsou vnímány jako jedny z nositelů rozvoje (Perlín 2010, Jančák, Havlíček, Chromý, Marada 2008). Zájmová sdružení jsou často nositelem měkkých projektů s větším územním dopadem. Jejich velký přínos je u nejmenších obcí, kdy mohou suplovat žadatele o projekt, v případě, že vedení pro to nemá kapacitu.

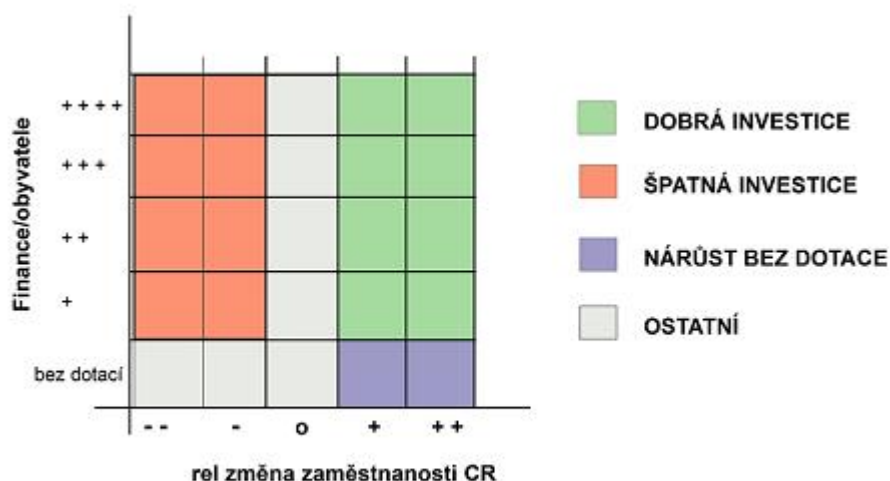
2010, Woods, 2005, Mátl, Srncová 2012, Franke 2012). Tento předpoklad je narušen dalšími externími faktory, které do změny zaměstnanosti vstupují. Pominu-li jiné socio-ekonomické souvislosti, pak největší vliv na charakteristiky ve sledovaném období měla světová hospodářská krize, stejně jako recese turismu probíhající v Česku paralelně (Smrčka a kol. 2011). Z těchto důvodů lze považovat uvedené výsledky spíše jako orientační než směrodatné.

Jak již bylo zmíněno v kapitole 3 mezi lety 2001 – 2011 došlo k plošnému poklesu zaměstnanosti v CR, který zasáhl 35 % obcí do 3000 obyvatel. Tento pokles poznamenal hlavně obce v turisticky atraktivních oblastech, které ale nejsou dostatečně jádrové, aby si udržely návštěvníky i v době recese. Tyto „jádrové“ obce zaznamenaly naopak ve sledovaném období nárůst.

Efektivita obcí při čerpání dotací

Jak je popsáno v metodice, obce které dosáhly v období 2007 – 2013 na čerpání dotací byly rozděleny do 4 skupin podle projevu jejich efektivity v území viz obr 1.

Obr. 1: Typologie obcí dle efektivity čerpání dotací

zdroj: ČSÚ, MMR, vlastní zpracování

JANČÁK, V., HAVLÍČEK, T., CHROMÝ, P., MARADA, M. (2008): Regional Differentiation of Selected Conditions for the Development of Human and Social Capital in Czechia. In: *Geografie – Sborník ČGS*, 113, č. 3, s. 269–284

KOZLOVÁ, M. (2011): ROP Moravskoslezsko jako nástroj podpory cestovního ruchu. Diplomová práce. ESF MU, Brno, 87 s.

MÁTĽ, O., SRNCOVÁ, E. (2012): Budoucnost venkova v České republice: Analýza potřeb obcí po roce 2013 z hlediska budoucí kohezní politiky a společné zemědělské politiky. Svaz měst a obcí České republiky, Praha, 157 s.

MMR (2013): Měsíční monitorovací zpráva o průběhu čerpání strukturálních fondů, fondu soudržnosti a národních zdrojů v programovém období 2007–2013.

OECD (2006): The new rural paradigm. The rural policy reviews. OECD Publishing, Paris, 168 s.

PÁSKOVÁ, M., ZELENKA J. (2002): Výkladový slovník cestovního ruchu. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha, 448 s.

PÁSKOVÁ, M. (2003): Změny geografického prostředí vyvolané rozvojem cestovního ruchu ve světle kriticko-realistické metodologie. Disertační práce. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje PřF UK, Praha, 200 s.

PERKINS, H. (2006): Commodification: re-resourcing rural areas. In: *Handbook of rural studies*. London, s. 243 – 257.

PERLÍN, R. (2010): Theoretical approaches of methods to delimitate rural and urban areas. In: *European Countryside*, č. 4, s. 182 – 200.

PERLÍN, R., KUČEROVÁ, S., KUČERA, Z. (2010): Typologie venkovského prostoru Česka. *Geografie*, 115, č. 2, s. 161–187.

PETR, O. (2010): Problémy venkovských oblastí a přístupy k jejich řešení s důrazem na cestovní ruch. In: *Sborník příspěvků 1. mezinárodního kolokvia CR*, Brno, s. 124 – 141.

ROLÍNEK, V. (2011): Dopady ekonomické krize na cestovní ruch v ČR. Diplomová práce. Katedra cestovního ruchu, FMV VŠE, Praha, 107 s.

SMRČKA, L., ARTLOVÁ, M., SCHONFELD, J. (2011): Ekonomická krize a vývoj cestovního ruchu v České republice. In: *Acta oeconomica Pragensia*, 2011, č. 5, s. 17 – 33.

STOECKL, N. (2008): Enhancing the economic benefits of tourism at the local level. In: *Building community capacity for tourism development*. CABI Publishing, Wallingford, s. 16 – 28.

SVOBODOVÁ, H. a kol. (2011): Synergie ve venkovském prostoru. GaREP, spol. s.r.o., Brno, 113 s.